

Tscherning: Der har været bragt et Par Gjenstande paa Bane og deriblandt en af ikke ringe Vigtighed, nemlig Veivæsenet. Det er en Sag, som stadig i flere Aar har været lagt Regjeringen paa Hjerte, og at man ikke er kommen til en fuldstændig Afgjørelse af dette Spørgsmaal, ligger, saavidt jeg har kunnet forestaae — og Grunden forekommer mig ogsaa at være aldeles tilstræffelig — deri, at inden føie Tid, jeg troer til næste Aar, vil det hele Hovedlandeveisnet være ordnet, og saa maa der skee en gennemgribende Forandring med Hensyn til Overbestyrelsen og det ved Veiene ansatte Personale. Alt dette maa forandres, eftersom den Opgave, som har været sat i Forbindelse med Veienes Vedligeholdelse og Anlæg af nye Veie, da er ophørt. Jeg troer, at idet jeg har udtalt dette, har jeg anført, hvad der fra Regjeringens Side har været gjort gjældende i flere Aar, og hvad ogsaa Finantsudvalget har bragt for det ærede Thing som Grund til, at det ikke har trængt yderligere paa Regjeringen for at faae dette ordnet.

Der er af den sidste ærede Taler blevet nævnt et Punkt, som paa en vis Maade ligger udenfor Finantslovens Behandling, men som er af Vigtighed, nemlig Amtsrådenes Berettigelse til af Amtsræpartitionssfondet at udgive Noget til Skytteforeningerne. Jeg er overbevist om, at Amtsrådene ikke have nogen saadan Berettigelse, at de ikke kunne have den og ikke bør have den. Alle Kommunalbestyrelser bør ikke have anden Beskatningsret end for de ved Loven fastsatte Formaal; gaae vi udenfor dette, gaae vi udenfor Grundloven; Beskatningsretten ligger her og hos Regjeringen, og den ligger kun hos Kommunerne ved den positive Delegation gennem Love, som ere givne her. Alt, hvad der iøvrigt skal skaffes tilveie til Formaal af denne Art, maa skaffes tilveie ved frivillige Bidrag, og skulde der være noget Amtsråd, der er gaaet ind paa at yde noget Bidrag til det omhandlede Formaal, er jeg fuldkommen overbevist om, at det er Raaðets Medlemmer, som af deres egenomme ville give disse Bidrag. — Der er endnu et Punkt, som jeg skal berøre, fordi det er blevet bragt frem og fordi Tausshed ligeoverfor det kunde see ud, som om man ikke havde lagt

Vægt derpaa, saameget mere som det er en stor Bildfarelse, hvori den ærede Rigsdagsmand, der sidder ligeoverfor mig (S. H. Jespersen) og som er den, der har bragt dette Punkt paa Bane, befinder sig med Hensyn til denne Sag; det er en konstitutionel Bildfarelse og derfor godt, at den bliver fremhævet. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at han var i Tvivl om, hvorvidt den Sum, som her er begjært i § 6 til Monarkiets Finantser, kunde udredes, saalænge Stillingen — og jeg formoder, han derved meente hele vor politiske Stilling — ikke var ham klar. Hvad vilde imidlertid skee, hvis Thinget fulgte denne Indskydelse fra det ærede Medlem og strøg den Bevillingsform, hvorunder Bidraget gives i § 6, for at gjøre det klart, at Regjeringen ogsaa har vor Bemyndigelse til at yde det uden nogen Begrændsning? Monarkiet vilde da gjøre Indførsel i Kongerigets Bo og tage, hvad det behøvede, uden at spørge derom. Dersom den ærede Rigsdagsmand vilde tiltvinge sig Noget, hvad jeg hverken vilde tilskynde ham til eller ansee for klogt eller berettiget, men som under visse Omstændigheder kan ansees som en Samvittighedsag — dersom han vil tiltvinge sig de Dphlysninger, hvorpaa han vil støtte sin Votering, saa maa det ikke være dette Punkt, hvortil han skal støtte sig, men hele Finantsloven, og han maa da være fattet paa at sætte den ene Fod saagodtsom i Revolutionens Gab. Man kan spørge og faae et Svar, men efter den allerhøieste Grad af Sandsynlighed vil man ikke faae noget Svar; videre kan man ikke komme.

Den samme ærede Taler har i en anden Retning udtalt Noget, som jeg ganske deler med ham, nemlig, at den Form, som man her har forsøgt at bringe tilbage i Finantsloven, efterat vi i en Række af Aar stadig have arbejdet paa at faae den bort, den nemlig, at føre nogle Udgifter under Indtægten i Lividation for denne, saa at vi i Hovedsummen kun faae Forskjellen, og omvendt gjøre det Samme paa Udgiftssiden, er en forkastelig Veie at gaae. I det Dieblis, jeg kommer til at berøre dette Spørgsmaal, som ligger for som et vigtigt, idet nemlig Regjeringen med megen Omhyggelighed har udarbejdet det nye Finantslovsforslag efter